

YSV RY:N VIERAILU KOTKASSA PERJANTAINA 28.5.2010

YSV ry:n hallitus matkusti perinteisesti vuosittaiselle maakuntamatkalleen. Tänä vuonna kohteenamme oli Kotka. Matkan varrella nautimme aamukahvit Ruotsinpyhtään ruukkialueella paikallisten suosimassa Kulmakuppilassa. Sateisen sään vallitessa tutustuimme pikaisesti hyväkuntoiseen ja tunnelmalliseen ruukkialueeseen.

Varsinaisen tutustumiskäynnin aloitimme paikallisten kollegojen tapaamisella. Kotkan ympäristökeskus sijaitsee Hovinsaaressa Kotkansaaren pohjoispuolella. Ympäristöjohtaja Eeva Linkola toivotti meidät tervetulleiksi Kotkan esitteiden ja kahvien kera. Eevan ja YSV:n porukan lisäksi paikalla olivat Kotkasta ympäristönsuojelupäällikkö Heli Ojala, Haminasta ympäristöpäällikkö Tapio Glumoff ja ympäristönsuojelusihteri Kirsi Seppälä sekä Hamina-Virolahti-Miehikkälästä ympäristötarkastaja Katja Lehtonen.

Ajankohtaiset aiheet aloitimme jäteveden parissa. Kotkassa on valmistumassa suuri jätevedenpuhdistamo, johon liittyy lietteen käsittelyratkaisu ja merkittävä siirtoviemärihanke. Toimitusjohtaja Tapani Eskola Kymen Vesi Oy:stä kertoi Mussaloon valmistumassa olevasta Suomen neljänneksi suurimmasta jätevedenpuhdistamosta, jonka asukasvastineluku on noin 220 000. Suureen puhdistustarpeeseen vaikuttaa se, että tulevasta jätevesikuormasta yli puolet on peräisin teollisuudesta. Lietteiden käsittelyyn on haettu ratkaisu siten, että tulevaisuudessa liete jatkokäsittelään biokaasulaitoksessa Kotkan ulkopuolella. Rakenteilla on myös 42 kilometriä pitkä siirtoviemäri Anjalankoskelta Kotkaan, jonka seurauksena poistuu käytöstä 4 - 6 puhdistamo.

Seuraavaksi Heli Ojala kertoi Kotkan satamien rakentumisesta ja laajentumisesta sekä prosessien edellyttämistä yva- ja lupamenettelyistä. Satamissa tapahtuu paljon, nopeasti ja jatkuvasti. Muutokset vaikuttavat merkittävästi maankäyttöön. Viranomaisella onkin haasteena "pysyä perässä" muutosvauhdissa. Kotkaan on tulossa sekä uusia satamia että vanhoja satamia laajennetaan. Hankkeet vaativat usein sekä AVI:n että kunnan lupia ja YVA-menettelyjä. Esille tulevia ympäristökysymyksiä ovat meluvaikutukset, kemikaalien käsittely ja varastointi sekä maanrakennustoimenpiteet, kuten louhinnat. Ruoppausten yhteydessä ilmi tuleville meriläjityskelvottomille saastuneille massoille on haasteellista löytää läjityspaikkoja. Rakennuskohteena satama ei ole koskaan valmis.

Lopuksi Tapio Glumoff kertoi Haminan tuulivoimasuunnitelmista. Summan paperitehtaan alueella on neljä 3 MW:n tuulimyllyä. Paperitehtaalla olevat tuulimyllyt on rakennusluvilla tehty, YVA:a ei tarvinnut tehdä. Myllyt ovat kaavan mukaisella teollisuus- ja satama-alueella. Myllyt nousevat korkeammalle kuin Summan tehtaan piippu. Selvitettävänä ovat olleet niin ajoittainen välkevarjostus kuin lintujen muuttoreititkin. Muualla Haminassa on suunnitteilla seitsemän myllyä. Tapio totesi, että jatkossa tuulimyllyille tulisi hakea paikat kaavoituksen kautta.

Noin klo 12 lähdimme yhdessä isäntiemme kanssa kimppakyydeillä Kotkansaareen ja nautimme toimintakeskus Myllyssä Kotkan kaupungin tarjoaman maittavan kolmen ruokalajin lounaan. Vaikutuimme paikan monikulttuurisesta toimintatavasta, josta Myllyn isäntä kertoi meille.

Lounaan lomassa keskustelimme EkoKotka ja EkoKymenlaakso -hankkeista. EkoKotka-hankkeen tavoitteena on yhdessä kaupunkilaisten, kaupungin henkilöstön ja sidosryhmien kanssa luoda konkreettiset tavoitteet ja toimenpiteet, joiden avulla Kotka tähtää kestävä kehityksen kärkikaupungiksi. EkoKymenlaakso on Kymenlaakson kuntien ja toimijoiden kolmevuotinen yhteistyöprojekti, jonka tavoitteena on koordinoita ja tukea alueen ilmasto- ja energiatavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista ja edistää merkittävästi ekotehokkaan elämän mahdollisuuksia alueella.

Sini-Pilvi kertoi vielä YSV:stä yhdistyksenä ja toiminnastamme. Lammin päiviä ideoitin.

Lounaan jälkeen tiemme paikallisten kollegojen kanssa erkanivat, ja suuntasimme YSV:n porukalla ensin akvaariotalo Maretariumiin ja sen jälkeen merikeskus Vellamoon. Maretariumissa oli nähtävillä akvaarioissa luonnonvaraista Itämeren eliöstöä, lähinnä kaloja. Paikka oli kooltaan melko pieni, mutta sitäkin mielenkiintoisempi. Merikeskus Vellamo taas tarjosi valtavan kattavan näyttelyvalikoiman merenkulun ja Kotkan historiasta. Vellamon rakennuksen arkkitehtuuri on nähtävyys sinänsä.

Nähtävyysskohteiden jälkeen olikin aika saada hieman ruumiinravintoa, ja nautimme päivällistä paikallisessa merimiesravintola Kairossa.

Kotkansaarelta Helsinkiin päin mentäessä piipahdimme vielä Valkmusan kansallispuistossa. Siellä kävelimme noin 2,5 kilometrin mittaisen luontopolun. Polulla oli pitkospuut ja lintutorni. Suo on erinomaisen hyvin säilynyt, eteläsuomalainen kohosuo. Kotkan kollegojen vinkistä osasimme etsiä kalasääksen pesää, ja sehän olikin aivan lintutornin välittömässä läheisyydessä siten, että ilman kiikareitakin pystyi mainiosti seuraamaan sääksipariskunnan elämänmenoa. Kalasääksien lisäksi vaikutuimme komeasti kukkivista suokukista ja raatteista.

Sitten olikin jo aika lähteä kotiin, jonne viimeiset matkaajat saapuivat noin klo 22 aikoihin.

Kiitokset mukaville isännillemme mieleen painuneesta reissusta ja upeasta ohjelmasta Kotkassa!

Mukana YSV:stä olivat Jukka Kuoppala, Sini-Pilvi Saarnio, Katariina Serenius, Mari Pihlaja-Kuhna ja Kirsi Järvinen.